

Algemeen

Newlines bij het inlezen van een bestand

Als Python de volgende regel moet lezen uit een tekstbestand, dan wordt er gelezen tot en met de eerstvolgende newline ('`\n`') of tot het einde van het bestand. Het laatste karakter van de regel die werd gelezen zal dus doorgaans een newline zijn (tenzij er na de laatste regel geen newline meer stond).

Om het newline karakter achteraan de regel te verwijderen, kan je gebruik maken van de stringmethode `rstrip`. Indien er geen argumenten doorgegeven worden aan deze methode, dan zal de methode alle witruimtekarakters (spaties, tabs en newlines) op het einde van de regel verwijderen. Om er zeker van te zijn dat er enkel newlines verwijderd worden op het einde van de regel, kan je het newlinekarakter doorgegeven als argument aan de methode `rstrip`.

```
>>> regel = bestand.readline()
>>> regel
'Dit is een regel in het bestand.\n'
>>> regel.rstrip('\n')
'Dit is een regel in het bestand.'
```

Tekstbestanden kopiëren naar Eclipse

Als je je oplossingen voor opgaven met tekstbestanden lokaal wilt uittesten, dan is het noodzakelijk dat je ook de tekstbestanden lokaal beschikbaar hebt. Anders kunnen de testgevallen uit de doctest deze tekstbestanden niet vinden. De tekstbestanden die in de gegeven doctest gebruikt worden, staan altijd gekoppeld in de omschrijving boven de doctest. Je kan de inhoud van deze bestanden in je browser bekijken door op de koppeling te klikken.

De meest generieke procedure om een lokale kopie van deze bestanden ter beschikking te hebben in Eclipse verloopt als volgt:

- open het bestand in je browser
- kopieer de inhoud van het bestand (**CTRL-A** + **CTRL-C**)
- maak een nieuw tekstbestand in Eclipse
 - klik rechts op de directory waarin het tekstbestand moet geplaatst worden (je moet er voor zorgen dat het bestand in dezelfde directory geplaatst wordt waar ook je Python script staat)
 - kies het menu item **New** en daarna het menu item **File**
 - geef de correct naam in van het bestand onder **File name**; let hierbij ook op het feit dat je de bestandsextensie moet opgeven (doorgaans `.txt`)
- plak de inhoud van het klembord in het bestand (**CTRL-V**)

Het onderstaande screenshot helpt je alvast op weg.

Als je je oplossingen indient via Dodona, dan zorgt Dodona er zelf voor dat de nodige tekstbestanden beschikbaar zijn in de directory waarin ook het Python script geplaatst wordt.

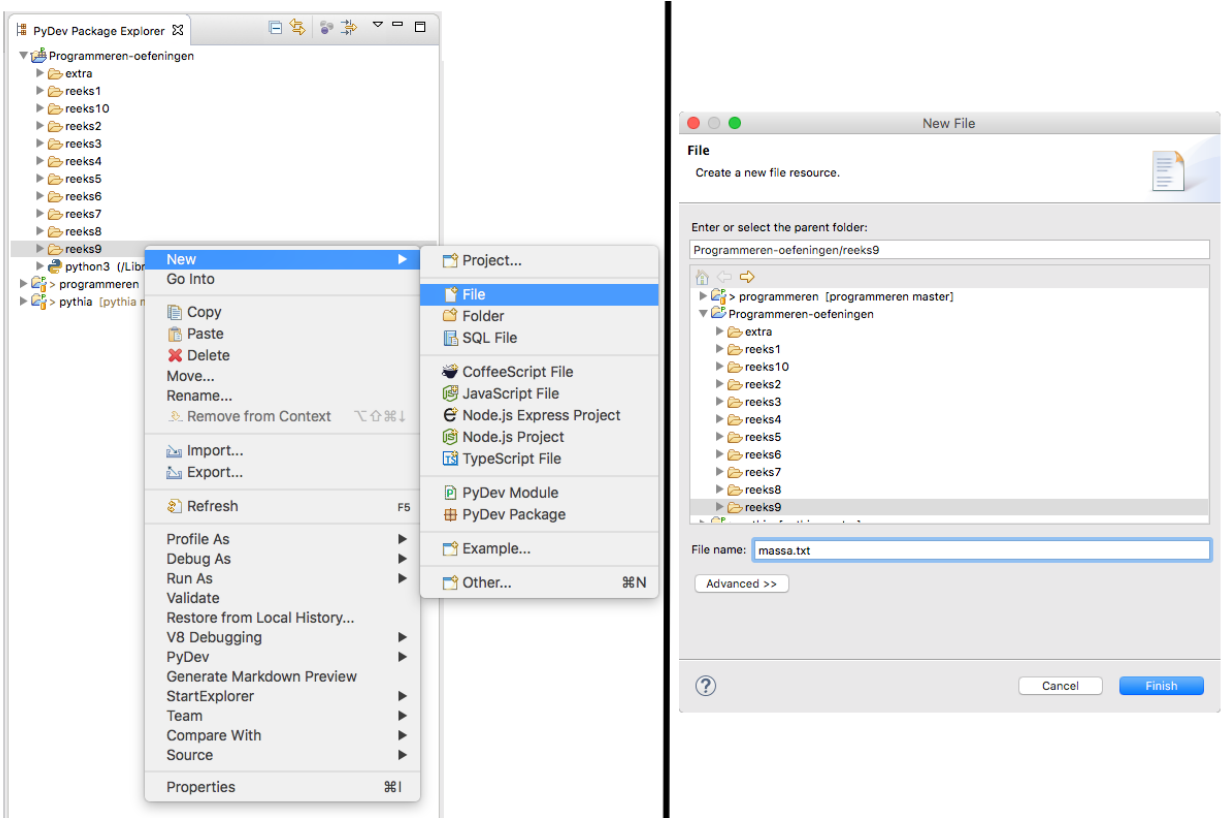

Figure 1: menu nieuw bestand

Zeg het met Adele

Algemene info

Opmerkingen

Resultaten wegschrijven naar een bestand

De ingebouwde functie `print` kan gebruikt worden om de stringvoorstelling van een resultaat weg te schrijven naar een bestand. Hiervoor kan je gebruik maken van de optionele parameter `file` van de functie.

Standaard schrijft de functie `print` het resultaat naar het speciale bestand `sys.stdout` (de standaardwaarde van de parameter `file`) dat bijvoorbeeld aan de Console van Eclipse gekoppeld is. Hetzelfde effect kan je bekomen door de waarde `None` door te geven aan de parameter `file`.

Door een bestandsobject dat geopend werd om te schrijven door te geven aan de parameter `file` van de functie `print`, wordt de stringvoorstelling van het resultaat naar dit bestand weggeschreven.

```
>>> regel1 = 'Dit is de eerste regel.'
>>> regel2 = 'Dit is de tweede regel.'
>>> print(regel1)
Dit is de eerste regel.
>>> print(regel2, file=None)
Dit is de tweede regel.

>>> uitvoer = open('uitvoer.txt', 'w')
>>> print(regel1, file=uitvoer)
>>> print(regel2, file=uitvoer)
>>> uitvoer.close()
>>> bestand = open('uitvoer.txt', 'r')
>>> bestand.readline()
'Dit is de eerste regel.\n'
>>> bestand.readline()
'Dit is de tweede regel.\n'
>>> bestand.readline()
''
```

AWOL

Algemene info

Opmerkingen

Cyclometrische functies uit de `math` module

De `math` module van de [Python Standard Library](#) definieert een aantal **goniometrische functie** zoals de boogcosinusfunctie (`asin`), de boogcosinusfunctie (`acos`) en de boogtangensfunctie (`atan` of `atan2`). Het domein van de boogsinus en de boogcosinus is $[-1, 1]$. Dat betekent dat er enkel *floating point* getallen aan deze functies kunnen doorgegeven worden die in het interval $[-1, 1]$ liggen. Hierbij moet je goed opletten dat je door afrondingsfouten geen waarden doorgeeft die net buiten dit domein liggen. Hieronder geven we aan hoe je hier rekening mee kan houden.

```

>>> import math
>>> waarde = 1.00001
>>> math.acos(waarde) # boogcosinus berekenen
Traceback (most recent call last):
  ValueError: math domain error
>>> waarde = max(-1.0, min(waarde, 1.0)) # garanderen dat waarde in interval [-1, 1] ligt
>>> waarde
1.0
>>> math.acos(waarde)
0.0

```

Plutokiller

Algemene info

Operatoren voor verzamelingen

In Python is het eenvoudig om de unie, de doorsnede en het verschil te bepalen van twee verzamelingen.

```

>>> verzameling1 = {'A', 'B', 'C'}
>>> verzameling2 = {'C', 'D', 'E'}
>>> verzameling1 & verzameling2 # doorsnede
{'C'}
>>> verzameling1 | verzameling2 # unie
{'A', 'B', 'C', 'D', 'E'}
>>> verzameling1 - verzameling2 # verschil
{'A', 'B'}
>>> verzameling2 - verzameling1 # verschil is assymetrisch
{'D', 'E'}

```

Stringvoorstelling van een rooster

De volgende *list comprehension* bouwt een de stringvoorstelling van een rooster op, waarbij de rijen van het rooster op afzonderlijke regels weergegeven worden. Met andere woorden, de regels worden telkens van elkaar gescheiden door een newline (de string waarop de buistenste `join` methode wordt aangeroepen). De elementen van de rijen worden telkens van elkaar gescheiden door één enkele spatie (de string waarop de binnenste `join` methode wordt aangeroepen).

```

>>> rooster = [['A', 'B', 'C'], ['D', 'E', 'F'], ['G', 'H', 'I']]
>>> print('\n'.join([' '.join(rij) for rij in rooster]))
A B C
D E F
G H I

```